

Indkomst- og Formuestat og mellem 4 og 5 Mill. i direkte Grundskatter, og endelig ville vi saa et Beløb af 36 Mill. — tror jeg, det er — gennem indirekte Skatter. Her synes det mig, at Indkomstskatten kommer til at spille en meget underordnet Rolle, og at den er, netop hvad det ærede Medlem hævdede, at den burde være, en supplerende Stat og ikke andet. Men om Indkomstskatten, naar den kun indføres som et Supplement til andre Skatter, skal dække et Minus, som fremkommer ved, at Staten overfører Skatter til Kommunerne, eller om der foreligger det Tilfælde, som det ærede Medlem talte om, at der er fremkommet et Minus paa Grund af de stigende Udgifter, som man ikke havde Indtægter til at dække, er i Relation til Spørgsmaalet om Stattens Retfærdighed eller Uretfærdighed komplet ligegyldigt; den bliver ikke en Smule mere retfærdig eller mindre retfærdig i det ene end i det andet Tilfælde. Det ærede Medlem sagde dernæst, at han frygtede for at gaa til en Indkomststat her, fordi Indkomstskatten er upopulær, og man saa kunde tænke sig det Tilfælde, at naar man havde haft Indkomstskatten i en Aarrække, blev man led af den og affastede den igen, og saa kunde Staten ikke saa fine gode Grundskatter tilbage. Det sidste, at Staten i saa Tilfælde ikke vilde kunne saa fine Grundskatter tilbage, er vel rigtigt nok, i alt Fald vilde det være vanskeligt for Staten at saa dem tilbage, man maatte i saa Fald give Kommunerne andre Indtægter; men dette, at Indkomstskatten er saa upopulær, — er det nu ikke ret meget en Tanke, som hører hjemme for en 30 Aar siden? Jeg ser aldeles bort fra det, som man jo vel kan sige, at man næppe kender nogen som helst Stat, som er populær, det skulde være Kungskatten blandt dem, som ikke svare den; jeg tror, at man i øvrigt kan sige, at en hvilken som helst Stat i en hvilken som helst Form vil være upopulær. Men det er vel heller ikke det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlems Mening er vel den, at denne Stat vil være i særlig Grad upopulær, saaledes at man vil gaa bort fra den igen, og han henviste i saa Henseende til Forholdene i Udlandet, navnlig i Frankrig, hvor man jo har gjort Forsøg paa at indføre denne Stat, men hvor det ikke er lykkedes. Men jeg tror rigtig nok, at naar man vil se hen til Udlandet, skal man ikke gaa til Frankrig, thi Frankmænd ere vi ikke; skulle vi endelig se hen til udenlandske Forhold, saa ligge de franske Forhold os vel saa fjernt som muligt. Men vi have vore Naboer mod Nord og Syd, som i hele deres Levetid vel komme

os adskilligt nærmere, og i saa Henseende skal jeg henvise til, at man i Tyskland i lang Tid meget vel har kendt Indkomstskatten. I Sachsen — jeg nævner særlig dette Land, fordi jeg tror, der er en ikke ringe Lighed mellem vore Forhold og Forholdene i Sachsen — har man haft Indkomstskatten siden 1878, og det er mig ikke bekendt, at man der har følt, at denne Stat skulde være særlig upopulær, naagtet den der opkræves med adskillig højere Procent, end man kan vente for vort Vedkommende. I Norge er man kommen til Indkomstskatten, i Sverige tror jeg ikke, man har den, i alt Fald ikke i noget større Omfang. Men hvorfor skulle vi se uden for vort eget Lands Grænser; her i Kjøbenhavn have vi jo haft Indkomstskatten siden 1861, og $\frac{1}{6}$ af Landets Befolkning kender altsaa meget vel Indkomstskatten; vi have svaret den trostlig her i 36 Aar, og jeg ved ikke, at vi hade denne Stat saaledes, at der er Grund til at tænke, at den kjøbenhavnske Befolkning skulde rejse sig og ryste Indkomstskatten af sig. Jeg tror, det er et Skræmmebillede, man stiller op, oprigtig talt. Naar vi gaa til, vel at mærke, den moderate Indkomststat, vil der ikke blive Tale om, at Befolkningen vil blive trykket af den, saaledes at der skulde opstaa en stærk Bevægelse mod den, og vi skulde blive tvungne til atter at gaa bort fra den. Saa fremhævede det ærede Medlem endelig, at vi for at gaa til en Indkomststat opgave ikke alene vore sikreste og bedste Skatter, men ogsaa en voksende Stat, nemlig Bygningsafgiften. Det maa jo erkendes, at man ved at give løs paa $\frac{1}{4}$ af Bygningsafgiften, i Virkeligheden opgiver en Fordel, Staten har haft hidtil, idet den har haft i Bygningsafgiften en stadig og stærkt stigende Stat. Men hvorfor er Bygningsafgiften stadig og stærkt stigende? Det er den, fordi den hviler paa Bygningerne, og Bygningernes Antal tiltager paa Grund af Befolkningens Tiltagen. Men paa den anden Side vil det jo ogsaa blive saaledes, at naar Befolkningen tiltager fremdeles, vil den nye Indkomst- og Formuestat ganske sikkert vokse i lignende Forhold — jeg siger ikke i samme Forhold, det kan intet Menneske sige, — men at den vil vokse, derom turde der næppe være nogen Tvivl. Jeg tror saaledes, at de Indvendinger, som det ærede Medlem har haft mod Indførelsen af Indkomstskatten, som jo er Betingelsen for Overførelsen af Grundskatterne til Kommunerne, ikke have aldeles tilstrækkeligt paa sig. Men naar det ærede Medlem mente, at man hellere end at gaa hertil, skulde gaa til at overføre til Kommunerne kontant udbetalte Beløb, enten 800,000 Kr., som jo er det, Staten